

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamus teemal „Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2003/71/EÜ väärtpaberite üldsusele pakkumisel või kauplemisele lubamisel avaldatava prospekti muutmise kohta ja direktiivi 2004/109/EÜ läbipaistvuse nõuete ühtlustamise kohta teabele, mis kuulub avaldamisele emitentide kohta, kelle väärtpaberid on lubatud reguleeritud turul kauplemisele”

KOM(2009) 491 lõplik – 2009/0132 (COD)
(2010/C 347/12)

Pearaportöör: **Angelo GRASSO**

14. oktoobril 2009. aastal otsustas nõukogu vastavalt EÜ asutamislepingu artiklile 262 konsulteerida Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteega järgmises küsimuses:

„Ettepanek: Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv, millega muudetakse direktiivi 2003/71/EÜ väärtpaberite üldsusele pakkumisel või kauplemisele lubamisel avaldatava prospekti muutmise kohta ja direktiivi 2004/109/EÜ läbipaistvuse nõuete ühtlustamise kohta teabele, mis kuulub avaldamisele emitentide kohta, kelle väärtpaberid on lubatud reguleeritud turul kauplemisele”

KOM(2009) 491 lõplik – 2009/0132 (COD).

Komitee juhatus tegi 3. detsembril käesoleva arvamuse ettevalmistamise ülesandeks majandus- ja rahaliidu ning majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse sektiioonile.

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee võttis täiskogu 460. istungjärgul 17.–18. veebruaril 2010 (18. veebruari istungil) vastu järgmise arvamuse. Poolt hääletas 156, vastu hääletas 1, erapooletuks jäi 4.

1. Järeldused ja soovitus

1.1 Direktiivi ettepanekuga soovitakse kehtivasse ühenduse õigustikku lisada kaks põhimõtet, mida komitee üldiselt toetab: a) teabe kvaliteet on esmatähtis tegur majandussubjektide, eriti jaeklientide investeerimisotsuste tegemise tõhusal toetamisel; b) teavet on võimalik ratsionaalsemalt hallata, kui kaotatakse teabe dubleerimine ja seega ei ole vaja selle koostamiseks kanda ka täiendavaid kulusid.

1.2 Nende kahe põhimõtte kohaldamine praktikas tekitab objektiiivseid raskusi, sest kvaliteedi mõõtmine on juba iseenesest raske, rääkimata teabe kvaliteedi mõõtmisest. Lisaks sellele tuleb märkida, et erimehhanismid teabe jagamiseks finantsturul (mis sarnanevad osmoosi toimemehhanismile) ja valdkonnaülene mõju, mida need mehhanismid investeringust huvitatud majandussubjektides tekitavad (nn signaalide mõju) võib tekitada suure löhe teabematerjalide koostamise kulude ja sellest saadava kasu (sh majandusliku kasu) vahel.

1.3 Teabe kvaliteedi ja kulutõhususe probleeme peaks seega koos käsitlema, arvestades, et väärtpaberite emitentide jaoks on kvaliteetsete teabematerjalide koostamiseks parim stiimul see, et nad saavad arvestada sellise majandusliku kasuga, mis on vähemalt võrdne teabematerjali koostamise kuluga. Teabe kulutõhususe hindamisel peaks mees pidama, et mida läbipaistvam on

teave, seda väiksemad on kapitali kaasamise kulud. Kui aga teave ei ole läbipaistev, siis on kapitali kaasamise kulud suuremad (teaberiskimakse). Komitee loodab, et teabe asümmeetriale leitakse lahendus, et kapitali kaasamise kulusid saaks teaberiskimakse kahandamisega vähendada ja parandada sellega Euroopa ettevõtete konkurentsivõimet kapitali kaasamisel.

1.4 Suur osa (umbes kolm neljandikku) teabega seotud kulude ja tulude vahelisest lõhest tuleneb struktuurilistest mehhanismidest, millega teavet turuosalistele jagatakse, ja ainult väike osa (umbes veerand) tuleneb teabest, mida emitent ei ole edastanud. Kuna direktiivi ettepanekus on pakutud välja lahendusi, mille eesmärk on vähendada esimest osa teaberiskist, siis võib selle heaks kiita. Komitee sooviks lihtsalt rõhutada, et sel moel märkimisväärselt kokku hoides ei tohiks alandada edastatava teabe kvaliteeti, sest muidu oleks meede vastupidise mõjuga.

1.5 Ettepanekus tõstatati ka üks probleem, millele ei leitud lahendust. Vajadus teha teave kättesaadavaks mittespetsialistidest investoritele on vastuolus vajadusega pakkuda investeerimisvalikute tegemisel kõiki vajalikke andmeid, kuna see tähendab paratamatult tehniliste mõistete kasutamist. Komitee pooldab lahendust, millega luuakse nn teabevahendajate turg, mis oleks eraldi traditsioonilisest kapitali- ja riskide vahendajate turust (kus tegutsevad tavaliselt pangad, fondivalitsejad, derivatiividele spetsialiseerunud vahendajad jt). Teistes riikides ja teistes olukordades

saadud kogemusele tuginedes soovitab komitee luua eraldi õiguslikud esindusorganid (ka väärtpaberite paigutamisel ja lisaks direktiivis tehtud teistele ettepanekutele), kellele saaks teatud ülesandeid delegeerida (sarnaselt volikirja alusel hääletamisele), ja tunnustada eraldi õigusnormis elukutselisi finantsteabe spetsialiste (sarnaselt *family office*'ile (ühe perekonna pangale)).

2. Õigusliku raamistiku areng ja küsimuse olulisus

2.1 Euroopa Komisjon pöörab finantsturgude teabe läbipaistvusele suurt tähelepanu. Selle tõestuseks on pidevad uued õigusnormid kõnealuses valdkonnas. Direktiivi ettepanekuga KOM(2000) 126 algas kümne aasta pikkune periood väärtpaberibörsil teostatava väärtpaberite ametliku noteerimise ja nende väärtpaberite kohta avaldatava teabe selgete ja läbipaistvate eeskirjade kehtestamiseks ELis. Käesolevas arvamuses käsitletavas direktiivi ettepanekus algatatakse selle protsessi uus etapp, mil eesmärgiks on parandada teabe läbipaistvuse eeskirjade kohaldamist tänu prospekti avaldamise teatud aspektide piiramisele ja lihtsustamisele.

2.2 Kümne aasta jooksul (2000–2010) on ühenduse õigustiku tähelepanukese muutunud.

2.2.1 Direktiivis 2001/34 pöörati kõige rohkem tähelepanu teabe hulgale, mida väärtpaberite emitendid olid kohustatud investoritele andma, lähtudes põhimõttest, et finantsturgude ressursside jaotamise efektiivsus on teabe hulgaga otseselt seotud. Komitee toetas põhimõtteliselt seda lähenemisviisi 29. novembril 2000. aastal vastu võetud arvamuses (raportöör: Jochen Lehnhoff, 112 poolthäält, mitte ühtegi vastuhäält ega erapooletut), milles ta rõhutas siiski seda, et investoritele esitatud teave peaks olema lihtne ja selge.

2.2.2 2003. aastal pöörati algset direktiivi 2001/34 täiendavas õigusloomega seotud algatuses tähelepanu sellele, kuidas majandussubjektid teavet kasutavad. Direktiiviga 2003/6 reguleeriti siseriingitehinguid ja eelkõige neid tehinguid, mis võivad seada ohtu finantsturgude tasakaalu ja seega vähendada tarbijate usaldust. Tasub siiski täpsustada, et direktiiv oli suunatud pigem emitentidele ja kontrollasutustele ning pööras vähem tähelepanu sellele, millist mõju võiks teabe kasutamine avaldada investorite käitumisele. Selle lähenemisviisiga kooskõlas püüti ka direktiiviga 2003/71 määratleda, millistele kriteeriumitele peaks väärtpaberite üldsusele pakkumisel või kauplemisele lubamisel avaldatav prospekt vastama.

2.2.3 Direktiiviga 2004/109 muudeti direktiivi 2001/34, keskendudes selle teabe tehnilistele aspektidele, mille peavad investoritele avaldama emitendid, kelle väärtpaberid on lubatud reguleeritud turul kauplemisele, et Euroopa finantsturge ja nende

turgude finantsteenuseid saaks ühtlustada ja integreerida. Direktiivi esitamisele eelnenud arvamuses, mille komitee võttis vastu 10. detsembril 2003. aastal (raportöör: Pierre Simon, 110 poolthäält ja 1 erapooletu), kiideti direktiivis tehtud tehnilised ettepanekud heaks, kuid rõhutati, et liiga ranged sätted võivad muuta kohustuslike teabematerjalide koostamise liiga kalliks ja võivad ohutada majanduslikel põhjustel täielikust teabe läbipaistvusest loobuma, eriti, kui tegemist on väiksemate emitentidega.

2.2.4 2005. aastal keskenduti eeskirjade täiendamisel turgudel tegutsevatele teabe reguleerijatele, tehes algatusi finantsteenuste komiteede organisatsioonilise struktuuri kohta. Eesmärk oli anda Euroopa õigusloojatele ja reguleerivatele organitele vahendid finantsturu arengutele (eelkõige tehnoloogiliste muutustega seotud arengutele) tõhusamalt ja kiiremalt vastamiseks. Komitee võttis kõnealuse komisjoni algatuse kohta 31. märtsil 2004. aastal vastu pooldava arvamusega (raportöör: Lucia Fusco, 95 poolthäält ja 2 erapooletut).

2.3 Käesolevas arvamuses käsitletava direktiivi ettepaneku eesmärk on parandada kahe direktiivi (direktiiv 2003/71 ja direktiiv 2004/109) kohaldamist. Direktiiviga viiakse sisse mõningad menetluslikud lihtsustused, et finantsteave vastaks paremini jaeinvestorite vajadustele, et suurendada ELis asuvate emitentide tõhusust ja rahvusvahelist konkurentsivõimet. Seega erinevalt senistest algatustest pööratakse kõnealuses direktiivi ettepanekus tähelepanu finantsteabe kvaliteedile.

2.4 Komitee leiab, et suur hulk teabematerjale ei taga alati kvaliteetse teabe. See tekitab probleeme ka teabe kulutõhususega, kuna finantsteabe kulud sõltuvad rohkem koostatavate prospektide hulgast kui nende sisust. Kõnealune direktiivi ettepanek võib võimaldada kokku hoida üle 300 miljoni euro aastas, kuna käsitletakse mitmesuguseid protsesse, kus teabe jagamise eri etappe dubleeritakse.

2.5 Vajadus selliste turgude järele, mis suudavad pakkuda piisaval määral ja piisavalt hea kvaliteediga teavet investoritele ja seda vastuvõetava hinnaga, on küsimus, mis on tekitanud laialdase huvi. Ülikooli Università Ca Foscari Venezia empiirilistes uuringutes on tõestatud, et halva informeerituse risk (teaberisk) on tekitanud keskmiselt 37 % Euroopa aktsiaturgude viimase 15 aasta volatiilsusest ja eri tegevusvaldkondades ei ole siinkohal olulisi erinevusi. Samadest uuringutest tuleb üllatavalt välja ka see, et üle kolme neljandiku teaberiskist tuleneb turuosaliste jaoks kättesaadavatest teabe jagamise mehhanismidest, samas kui ainult üks neljandik tuleneb moonutustest emitentide poolsele teabe jagamisele. See tuleneb finantsteabe majanduslikust olemusest, mida iseloomustab teabematerjalide koostamise kõrged kulud ja kolmandatele isikutele teabe andmise madalad hinnad. See tuleneb otse sellest, et teabematerjalide kasutamisel puudub vastastikuse välistamise võimalus. See kipub juba iseenesest teabe kvaliteeti ja teabe jagamise mehhanismide kvaliteeti langetama ja teabehulka (mida tihtipeale dubleeritakse) suurendama.

2.6 Komitee peab seega asjakohaseks kõiki algatusi, mille eesmärk on teabematerjalide koostamise ja jagamisega seotud majandusprotsesside reguleerimine, sest see võib tööpoolest finantsturgudel kättesaadava teabe kvaliteeti parandada, investorele investeerimisvalikud lihtsamaks muuta ja tänu sellele vähendada ka kapitali kaasamise kulusid kauplemisele lubatud väärtpaperite emitentide jaoks.

3. Direktiivi ettepaneku peamised punktid

3.1 Direktiivi ettepanekus on viis artiklit, millest esimese kahega muudetakse direktiivi 2003/71/EÜ (ettepaneku artikkel 1; suuremad muudatused) ja direktiivi 2004/109/EÜ (ettepaneku artikkel 2; väiksemad muudatused). Ülejäänud kolm artiklit on lisaartiklid, kuna nendes käsitletakse direktiivi ülevõtmist (artikkel 3), jõustumist (artikkel 4) ja adressaate (artikkel 5).

3.2 *Vaadeldava ettepaneku artikli 1 analüüs ja märkused seoses direktiiviga 2003/71/EÜ*

3.2.1 Ettepanek muuta artikli 1 lõike 2 punkti h ja j ning artikli 3 lõike 2 punkti e; lisada artiklisse 1 lõige 4

3.2.1.1 Uues sõnastuses täpsustatakse eelkõige seda, et direktiivi kohaldamise ülemmäär viitab kõikjal Euroopa Liidus tehtud investeringute koguväärtusele. Seda on kasulik täpsustada eelkõige selleks, et direktiivist ei oleks võimalik kõrvale hiilida majanduslikus mõttes ühe tehingu jaotamisega mitmeks õiguslikult sõltumatuks ja eri jurisdiktsioonides käsitletavaks tehinguks. Komitee rõhutab ka seda, et täpsustus on vajalik võimalike teabe moonutuste vältimiseks teabe jagamisel eri piirkondades ja sellest tulevane kulude suurenemise vältimiseks, sest kulude suurenemisel võib olla väiksematele tehingutele väga suur mõju.

3.2.1.2 Seejärel täpsustatakse direktiivi kohaldamise uusi ülemmääri kooskõlas finantsturgude praeguse kontekstiga. Vältimaks, et need ülemmäärad aeguksid, tehakse ettepanek anda komisjonile õigus ülemmääri olemasolevatele tingimustele vastamiseks kohandada, sest see on finantsturgudel teabe jagamisel vajalik. Komitee on nõus, et ülemmäära peab olema võimalik lihtsamini turutingimustega kohandada, kuid ta soovib, et komisjoni tehtavad muudatused tugineksid finantsturgude kontrolli- ja järelevalveasutuste ning finantsvahendajate ettepanekutel, kuna nende tegevus võimaldab neil kõige paremini turgude tegelikke nõudeid pidevalt jälgida.

3.2.2 Ettepanek muuta artikli 2 lõike 1 punkti e ja punkti m alapunkti ii

3.2.2.1 Ettepanekus palutakse viia „kutselise investori” määratlus kooskõlla finantsinstrumentide turge käsitlevas direktiivis sätestatud määratlusega. Komitee toetab seda ettepanekut, kuna see aitab Euroopa Liidu õigusraamistikku ühtlustada.

3.2.2.2 Ettepanekus määratakse kindlaks territoriaalse kohaldamisala määramise kriteeriumid mittekapitaliväärtpaperite emissioonide puhul, millest igaühe nimiväärtus on alla 1 000 euro, piirates seda kohaldamisala liikmesriikidele, kus on emitendi registrijärgne asukoht või kus võlakirjadega lubatakse kaubelda reguleeritud turul või kus võlakirju pakutakse üldsusele. Komitee toetab komisjoni kavatsust menetlusi lihtsustada, et vältida mitme prospekti samaaegsest koostamisest tulenevat kulude suurenemist. Sellega seoses tasub märkida, et väärtpaperite turuväärtus ei ole sama asi kui nende nimiväärtus, millel on tihti puhtalt õiguslik ülesanne määrata kindlaks osalusmäär ettevõttes. Seega ei ole kõikidel väärtpaperitel nimiväärtust, sest mõnedes õigusüsteemides lubatakse emitentidel nimiväärtuseta väärtpabereid, nt mittekapitaliväärtpaperite puhul. Seetõttu soovib komitee ettepanekut parandada asendades viide kapitaliväärtpaperite *nimiväärtusele* viitega kapitaliväärtpaperite *turuväärtusele* (või väärtpaperi paigutamiseväärtusele) ja mittekapitaliväärtpaperite puhul viitega *tagatisväärtusele*.

3.2.3 Ettepanek muuta artikli 3 lõiget 2

3.2.3.1 Ettepanekus nähakse ette võimalus, et väärtpabereid pakkuvad finantsvahendajad võivad tugineda emitendi väljaantud algsele prospektile, kui see on kooskõlas Euroopa eeskirjadega, ja hoida kokku täiendavate prospektide koostamisega seotud kulusid. Komitee on selle ettepanekuga ja selle põhjendusega põhimõtteliselt nõus, kuid soovib paremini selgitada, kuidas uus kord hakkaks kehtima juhul, kus finantsvahendaja asub kolmandas riigis ja pakub väärtpabereid teises kui emitendi asukohariigis.

3.2.3.2 Seejärel küsib komitee, kas asjaolu, et jaeturustusahelad võivad saada kasu punktis 3.2.3.1 käsitletud võimalustest, ei ole vastuolus finantssteabe kiire aegumisega. Seega tehakse ettepanek, et prospekti avaldamisel kehtestaksid finantsturgude kontrolli- ja järelevalveasutused, kellele emitent (või vahendaja) viitab, prospekti kehtivuse tähtaja. Tähtaja lõppemisel peaks teavet ajakohastama, kui tehing, mille kohta prospekt avaldati, on veel pooleli.

3.2.4 Ettepanek muuta artikli 4 lõike 1 punkti e

3.2.4.1 Tehakse ettepanek laiendada kehtivas direktiivis ette nähtud erandit, et hõlmata selliste äriühingute töötajate osaluskeemid, mida ei ole reguleeritud turul noteeritud (seega ka need äriühingud, kelle väärtpaberid on noteeritud kolmandate riikide turgudel). Selle ettepaneku eesmärk on kaotada vahetegemine eri tüüpi äriühingutel (kas ELis või kolmandates riikides noteeritud äriühingud või noteerimata äriühingud) ja piirata pakumiskulusid majandussubjektide puhul, keda on äriühingus töötamise tõttu juba investeerimisriskist teavitatud.

3.2.4.2 Komitee kiidab kavatsuse kulusid vähendada heaks, kuid rõhutab, et tehingud, kus väärtpabereid pakutakse äriühingu töötajatele, võivad olla iseenesest asjakohaseks teabeks teisestl turgudel tegutsevatele investoritele, eelkõige rahvusvaheliste kontsernide puhul. Komitee soovib seega, et erandi laiendamisel vaadataks läbi ka eeskirjad turgude läbipaistvuse kohta Komitee võiks eraldi omaalgatuslikus arvamuses teha ettepaneku läbipaistvust käsitleva direktiivi muutmiseks.

3.2.5 Ettepanek muuta artikli 5 lõiget 2, artikli 6 lõiget 2 ja artiklit 7

3.2.5.1 Direktiivi ettepanekus soovitatakse pidada prospekti kokkuvõtet olulisemaks, arvestades kui suurt tähelepanu see saab, eriti jaeinvestorite tähelepanu. Kui prospekti kokkuvõte on valessti koostatud, siis võidakse selle koostajat vastutusele võtta. Ettepanekus täpsustatakse siiski, et prospekti kokkuvõtte väärtust ei näita tõhusalt mitte kasutatud sõnade arv, vaid põhiteabe sisu.

3.2.5.2 Komitee on nõus, et sõnade arv ei saa olla prospekti kokkuvõtte informatiivsuse piisav näitaja, kuid leiab, et direktiivi ettepanek peaks olema selgem kriteeriumite esitamisel olulisema teabe kindlaks tegemiseks. Kuna investoritel on vaja investeerinngut eeldatava riski ja prognoositava tulu vahelise suhte alusel hinnata, siis peaks põhiteabe alla kuuluma investeeingu riskiprofiilile suuremat mõju avaldav teave, mida iseenesest on raske hinnata. Seega tehakse ettepanek, et põhiteave tehtaks kindlaks selle potentsiaalse mõju alusel, mida hinnatakse juba teistes ühenduse õigusnormides ette nähtud standardnäitajate alusel, nt riskiväärtuse (*value-at-risk*) alusel. Komitee toetab teist, tehniliselt lihtsamat lahendust: teha riskiväärtuse prospektis avaldamine kohustuslikuks.

3.2.6 Ettepanek muuta artikli 7 lõiget 2

Kõnealuse muudatuse eesmärk on viia informatiivse prospekti koostamise kulud tasakaalu emissiooni ulatusega, sh märkimisõiguse emissioonide puhul. On tõsi, et prospekti koostamise kulud

ei ole täielikult kooskõlas finantstehingu mõõtmega, ja seega on väiksemate tehingute koorem proportsionaalselt suurem. Märkimisõiguse emissioonide puhul on aga kohustuste piiramine õigustatud eeldusel, et „olemasolevad aktsionärid on juba teinud algse otsuse investeerida ettevõtjasse ja peaksid seepärast tundma äriühingu finantsseisundit hästi.”

Komitee toetab nõuet vähendada prospektiga seotud kulude mõju finantstehingu ulatuse järgi, kuna see on objektiivselt mõõdetav kriteerium. Samas peab ta märkimisõiguse emissioonide kohustuste vähendamise põhjendust piiravaks, kuna märkimisõiguse emissioonile eelneb tihtipeale kauplemine majandussubjektidega, kes ei ole emissiooni ajal äriühingu aktsionärid ja kes võivad kannatada teabe asümmeetria all. Nagu juba varem näha võis, võimaldaks mõlemal juhul investeeingu riskiväärtuse märkimise kohustuslikuks tegemine prospekti koostamise kulusid piirata, mõjutamata samas oluliselt prospekti kokkuvõtte informatiivsust.

3.2.7 Ettepanek muuta artiklit 8

Artikli 8 muudatusettepanekus soovitatakse tehingu kogukulu vähendamiseks jätta teave emissiooni tagajate kohta esitamata, kui väärtpabereid tagab liikmesriik. Komitee on põhimõtteliselt kõnealuse ettepanekuga nõus, kuid soovib, et prospektis oleks vähemalt märgitud tagaja viimane reiting, kuna see võib riigiti erineda, isegi samas valuutas noteeritud väärtpaberite väärtuse puhul, ja et tagatis võib olla pärit rahaliselt sõltumatust riigiasutusest või isegi eriotstarbelisest riigi varakogumist.

3.2.8 Ettepanek muuta artiklit 9 ja artikli 14 lõiget 4

Tehakse ettepanek pikendada prospekti kehtivusaega 24 kuule (praeguselt 12 kuult). Komitee kordab juba varem öeldut, et finantsteabe olemus ei võimalda teabe kehtivusaega rangelt kindlaks määrata. Seetõttu soovib ta jääda praeguse 12 kuu juurde, kuid anda finantsturgude järelevalveasutustele võimaluse emitendi motiveeritud taotluse puhul tähtaega 12 kuu võrra pikendada.

3.2.9 Ettepanek muuta artiklit 10, artikli 11 lõiget 1, artikli 12 lõiget 2 ja artikli 14 lõiget 4

3.2.9.1 Komitee toetab ettepanekut jätta direktiivi artikkel 10 välja, kuna praegune kohustus esitada viimase 12 kuu jooksul enne prospekti välja andmist avaldatud teave tekitab emitendi jaoks ebavajaliku lisakoorma, ilma et sellest oleks kasu investorile, kes võib kaasasõnate teabevahenditega lihtsamalt varasemaid prospekte kätte saada, eriti, kui arvestada artikli 14 kavandatud muudatusettepanekut laiendada prospekti avaldamise nõuet ja muuta prospekti avaldamine tavapäraselt ettenähtud tähtjaks kohustuslikuks ka Internetis.

3.2.9.2 Artiklite 11 ja 12 muudatusettepanekud tulenevad artikli 10 väljajätmisest, mistõttu ei ole komitee sellele vastu, ilma et see piiraks eelmises punktis öeldut.

3.2.10 Ettepanek muuta artiklit 16

3.2.10.1 Ettepanekuga soovitakse eelkõige täpsustada, millal teabe andmise kohustus lõpeb, sest pakkumisperioodi lõppemine ja väärtpaberitega kauplemise algus ei lange alati kokku: seetõttu soovitatakse ettepanekus valida see, mis toimub enne. Komitee leiab, et ettepanekut võiks täiendada nõudega, et väärtpabereid pakkuvad vahendajad avaldaksid asjaomaste väärtpaberite määra pakkumisperioodi lõppemise ja väärtpaberitega kauplemise alguse vahele jääval perioodil. Selles ajavahemikus kaubeldud väärtpaberite määra andmeid (mida varem nimetati nn halliks turuks) peaks järelevalve ja kontrolliasutus atesteerima ja ta peaks märkima üles ka kõik andmed investeringus osalevate vahendajate tehingute kohta.

3.2.10.2 Seejärel ühtlustatakse ettepanekus investorite taganemisõiguse tähtaega kahele tööpäevale pärast lisa avaldamist. Komitee toetab taganemisõiguse tähtaja ühtlustamise ettepanekut,

kuid soovib kehtestada kohustuse teavitada sellest täiendava prospekti vastu võtnud investoreid selleks otstarbeks edastatud e-posti aadressil.

3.2.11 Ettepanek muuta artiklit 18

Kehtiva direktiivi artikli 18 muudatusettepanek on sisult väga tehniline ja see võimaldab koostatud prospekti kinnitamistunnistusest kiiremini teavitada. See võimaldab prospekti avaldamisel piirata tehniliste vigadega seotud kulusid ja riske, eelkõige liikmesriikides, kus nn passisüsteem ei toimi veel korralikult. Komitee kiidab muudatusettepaneku heaks.

3.3 Vaadeldava ettepaneku artikli 2 analüüs ja märkused seoses direktiiviga 2004/109/EÜ

Direktiivi artikli 2 muudatusettepanekute eesmärk on viia kõnealuse direktiivi sätted kooskõlla eelnevate punktide sätetega. Komitee kiidab muudatused heaks, ilma et see piiraks eelnevates punktides öeldut.

Brüssel, 18. veebruar 2010

Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee
president
Mario SEPI
